

از کارگران چریکهای فدایی خلق بیاموزیم! رفیق محمد جواد عرفانیان

چریک فدایی خلق رفیق محمد جواد عرفانیان از جمله کارگران هوادار چریکهای فدایی خلق بود که فعالانه در انقلاب سال ۵۶-۵۷ شرکت داشت. او در جریان زندگی کارگری خود استثمار، حق کشی ها و ظلم و ستم سرمایه داران را با پوست و گوشت خود لمس کرده بود و همین امر، کینه برحقی را علیه نظم ظالمانه سرمایه داری در وی شکل داده بود. بر این زمینه و مشاهده ظلم و ستم بی حد در جامعه، سبب شد که رفیق محمد جواد جهت درک چرایی این اوضاع و احوال به مطالعه بپردازد. در نیمه دوم دهه ۵۰ که جامعه تحت سلطه ما می رفت تا رژیم وابسته به امپریالیسم شاه را به زباله دان تاریخ بیندازد و کم کم مردم در ابعاد وسیع تری به مخالفت با دیکتاتوری حاکم بر می خاستند، فضای جامعه در حال تغییر و امکان دسترسی به آثار مارکسیستی یا همانطور که آن زمان گفته می شد کتاب های "ممنوعه" بیشتر شده بود. این رفیق کارگر نیز مشتاقانه کتاب های مارکسیستی را مطالعه می کرد و از این طریق بود که به تدریج توانست به یک کارگر آگاه کمونیست تبدیل شود.

رفیق محمد جواد با توجه به آگاهی و مطالعاتی که داشت به هواداری از چریکهای فدایی خلق ایران برخاست. او که در زندگی آموخته بود که با دیکتاتوری ای که جز زبان زور نمی شناسد، جز با زور و قهر انقلابی نمی توان سخن گفت ایده ها و آمال زندگی خود را در وجود چریکهای فدایی خلق و از این طریق خدمت به کارگران و زحمتکشان می دید. در حقیقت همین گرایش واقعی و نشات گرفته از تجربه روزمره زندگی خود زحمتکشان جامعه ما در آن سال ها باعث شده بود که چریکهای فدایی خلق در میان کارگران از محبوبیت زیادی برخوردار شده و مبارزات و آرمان هایشان با استقبال کارگران مواجه شود. این، آن واقعیتی است که نیروهای راست و ضد انقلاب همواره آگاهانه سعی کرده اند آن را انکار نموده و بگویند که پایگاه طبقاتی و نفوذ اجتماعی چریکهای فدایی خلق عمدتاً دانشجویان و "طبقه متوسط" بوده است.

با شروع انقلاب توده ای سال های ۵۶ و ۵۷، رفیق محمد جواد نیز همچون بسیاری از کارگران ایران فعالانه در آن شرکت جست. این انقلاب از کارگر کمونیستی چون وی انقلابی ای پر شور پروراند؛ به همین خاطر وقتی که انقلاب به نقطه اوجش رسید و قیام ۲۱ و ۲۲ بهمن رخ داد، رفیق محمد جواد همراه با رفیقش کارگر فدایی

مهدی اقتدارمنش فعالانه در آن شرکت نمود. در جریان همین قیام بود که این کارگر کمونیست پیرو راه چریکهای فدایی خلق، یعنی محمد جواد عرفانیان همراه با مهدی اقتدارمنش در جریان حمله جهت فتح پادگان تشکیلات در خیابان شاپور تهران آماج گلوله های مزدوران ارتش ضد خلقی قرار گرفت و این دو کارگر آگاه و رزمنده در کنار هم در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ به شهادت رسیدند. این کارگران فدائی با مرگ سرخ مهر تأیید بر این واقعیت زدند که پیروزی مبارزات کارگران جهت رسیدن به جامعه ای عاری از استثمار و ظلم و ستم، به نابودی سلطه ستمگران حاکم و ماشین سرکوب آنها یعنی ارتش ضد مردمی وابسته است.

یاد رفیق محمد جواد عرفانیان گرامی و راهش پر رهرو باد!